

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/206/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116212637
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116212637.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci navrhovateľa: Ing. Martin C., nar. XX.X.XXXX, bytom Prešov, Čapajevova XX, právne zast. JUDr. Branislavom Kahanecom, advokátom v Prešove, Vajanského 33, proti odporkyňi: Ing. Erika C., nar. X.X.XXXX, bytom Pozdišovce XXX, právne zast. JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou v Prešove, Slovenská 69, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi takto

rozhodol:

I. Súd návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti **z a m i e t a** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ dňa 4.3.2016 doručil návrh, ktorým sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11C/33/2014 dňa 23.4.2014 s účinnosťou od 1.8.2015, keď svoj nárok odôvodňoval tým, že povinnosť platiť manželské výživné, ktoré mu bolo takto určené vo výške 150 Eur od 1.2.2015 nie je dôvodné, nakoľko podľa jeho informácií je odporkyňa od 1.8.2015 zamestnaná v Prahe s príjmom 21.000,-- Kč a tak nie je odkázaná na výživné od neho.

2. Odporkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 16.6.2016 žiadala, aby súd návrh zamietol z dôvodu, že síce od 1.8.2015 bola zamestnaná v Prahe ako referentka verejnej správy v podniku Ředitelství silnic a dálnic ČR, avšak od 1.1.2016 nepracuje a čerpá neplatené voľno a nemá žiaden príjem, pričom o tejto skutočnosti navrhovateľ vie, keďže na základe rozsudku Městského soudu v Brne, sp. zn. 82Nc/2507/2015 zo dňa 5.11.2015 bola povinná vrátiť sa do miesta trvalého pobytu maloletého v obci Pozdišovce aj s maloletým synom B. a v súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde v Michalovciach konanie vo veci nahradenia súhlasu rodičov s vystaňovaním maloletého do zahraničia pod sp. zn. 23P/153/2015 a do ukončenia tohto konania nemôže nastúpiť do zamestnania v Prahe. Navrhovateľ podniká ako živnostník v oblasti geodézie, je spoločníkom v spoločnosti H. P. v Poľsku, kde má taktiež príjem a jeho celkový mesačný príjem je cca 2.000 Eur v čistom. Odporkyňa poukázala na ustanovenie § 71 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého majú mať manželia vzájomnú vyživovaciu povinnosť tak, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká. V právnej veci o manželské výživné nedošlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa ani na strane odporkyne. Životná úroveň navrhovateľa je podstatne vyššia ako životná úroveň odporkyne, pričom si navrhovateľ voči nej ako manželke napriek právoplatnému rozsudku neplní túto vyživovaciu povinnosť a z tohto dôvodu dňa 31.12.2015 podala trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

3. Navrhovateľ k reakcii na vyjadrenie odporkyne podal písomné vyjadrenie 9.9.2016, v ktorom poukázal na to, že odporkyňa protiprávne vycestovala so synom do zahraničia bez jeho vedomia a súhlasu,

prihlásila dieťa do materskej škôlky, zmenila ošetrojúcich lekárov, pričom za účelom výkonu svojich rodičovských práv bol nútený podať c Českej republike návrh na vrátenie maloletého, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Městského soudu v Brne v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Brne zo dňa 19.1.2016. Tvrdenie odporkyne, že z dôvodu konania vedeného na Okresnom súde v Michalovciach pod sp. zn. 23P/153/2015 nemôže nastúpiť do zamestnania v Prahe, a že účelovo marí a preťahuje konanie vo veci, je nepravdivé, lebo samotná odporkyňa môže kedykoľvek vycestovať do Prahy a plniť si tak povinnosti vyplývajúce z jej pracovnoprávneho vzťahu, avšak nevyvinula žiadnu aktivitu za účelom získania zamestnania na území Slovenskej republiky. Súd neuložil povinnosť odporkyni vrátiť sa na územie Slovenskej republiky, preto jej tvrdenie, že jej týmito rozsudkami bola uložená povinnosť vrátiť sa do miesta bydliska je nepravdivá. Odporkyňa voči nemu podala trestné oznámenie pre týranie na Městskom súde v Brne a k týmto skutočnostiam bol vypočúvaný políciou, avšak do dnešného dňa nebolo voči nemu vznesené obvinenie. Takéto konanie odporkyňa považuje za krivé obvinenie. Zároveň popieral dôvodnosť trestného stíhania a vo veci prebiehajú procesné úkony za účelom preukázania nepravdivosti tvrdenia odporkyne. Odporkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu v Prahe, je spôsobilá zabezpečiť si príjem vlastným pričinením a od augusta 2015 nie je odkázaná na výživné od neho. Protiprávne vysťahovanie maloletého do zahraničia a s tým, že až súdnou cestou sa musel domáhať výkonu svojich rodičovských práv, ako aj krivé obvinenie zo závažného trestného činu malo negatívne dôsledky na jej pracovný aj osobný život pričom bol obmedzený aj vo výkone svojich rodičovských práv. Konanie žalovanej hodnotí ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

4. Odporkyňa následne reagovala na písomné vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 9.9.2016 podaním zo dňa 7.11.2016 a poukázala na to, že o jej zámere odísť do Prahy bol navrhovateľ informovaný a vedel o tom od marca 2015. Keďže sa nehodlal podieľať na finančných výdajoch za trvania manželského spoluzitia, na spoločnom hospodárení, neumožnil jej prístup k jeho bankovému účtu, neplatil manželské výživné stanovené Okresným súdom Prešov v konaní 11C/33/2014, finančne bola odkázaná na pomoc rodičov, no už nebolo v ich silách, aby ju naďalej podporovali v takej miere ako doposiaľ. V Prahe žila 11 rokov, kde po celú dobu pracovala a rovnako tam mal aj navrhovateľ vytvorené zázemie. Na východe Slovenska nemala šancu nájsť si zamestnanie odpovedajúce jej vzdelaniu. Dňa 24.6.2015 požiadala súd o nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého syna a do doby ukončenia jej materskej dovolenky nebol vytyčený termín pojednávania, čo nemohla ovplyvniť. Navrhovateľ nebol ochotný viesť kľudný rodinný život, starať sa o rodinu, ani sa dohodnúť, preto musela so synom vycestovať do Prahy za účelom nastúpenia do zamestnania, aby sa mohla dôstojne postarať o seba a syna a zabezpečila si tak živobytie na mieste, kde mala vytvorené k tomu vhodné podmienky. Túto skutočnosť navrhovateľovi oznámila 5.8.2016 prostredníctvom emailu po príchode do Prahy, lebo mala vážnu obavu, že jej ublíži, keďže ju fyzicky napadol pred odchodom. Táto skutočnosť je uvedená aj v rozsudku Krajského soudu v Brne, sp. zn. 20Co/622/2015 zo dňa 19.1.2016. Dňa 16.8.2015 sa v Prahe dostala do nemocnice, navrhovateľ sľuboval, že pre nich príde a veci napravi, ľutoval, čo sa stalo, a že sa bude snažiť na seba pracovať a že ich uživí. Keďže bola ochotná mu uveriť, napísala mu, že nech pre nich príde, avšak navrhovateľ už toto nechcel urobiť, ale zavola policajtov do Pozdišoviec, aj keď vedel, že sa tam nenachádzajú a dňa 24.8.2016 podal trestné oznámenie na políciu a ďalšie podania na súdy, v ktorých sa domáhal styku so synom v Pozdišovciach. V odvolacom rozsudku Krajského soudu v Brne z 19.1.2016 na strane 5 je uvedené: „ ... v neznesiteľnej situácii spôsobenej odlúčením dieťaťa od odporkyne odvolací súd nepredpokladá, alebo možno dôvodne očakáva, že odporkyňa spoločne s maloletým odcestuje do miesta jeho obvyklého bydliska.“ Z tohto dôvodu, že nechcela opustiť dieťa, sa vrátila aj s maloletým do Pozdišoviec, kde ochorela a ostala práceneschopná. Na to následne čerpala dovolenku aj neplatené voľno. Zamestnávateľ jej držal pracovné miesto z jeho dobrej vôle a s predpokladom, že Okresný súd Michalovce vyhovie jej návrhu zo dňa 24.6.2015 a nahradí súhlas rodiča s vycestovaním maloletého a bude sa môcť vrátiť do práce. To predpokladal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Brne, keď v odvolacom rozsudku na strane 6 zaviazal navrhovateľa uhrádzať odporkyni čiastku 200 Eur mesačne po dobu jedného roka, behom ktorého sa očakáva vydanie rozhodnutia slovenského súdu o súhlase s vycestovaním maloletého do Českej republiky. Súd o tejto finančnej podmienke rozhodol s prihliadnutím k čiastke výživného, ktorá bola navrhovateľovi vo vzťahu k odporkyni stanovená. Navrhovateľ si ale povinnosť platenia manželského výživného neplní od samého počiatku. Manželské výživné nikdy nezačal platiť ani neplatil. Platil iba 150 Eur výživné na syna, čo je rovnako uvedené v spomínanom rozsudku odvolacieho soudu v Brne na strane 4, ako aj v rozsudku Okresného soudu Michalovce v konaní 2P/24/2014 zo dňa 1.7.2015, ktorým navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 250 Eur mesačne od 1.1.2014 do budúca. Tento rozsudok ale nerieši výživné na maloletého, ktoré mal navrhovateľ platiť vo výške 250 Eur mesačne od 1.7.2015 do júna

2016. Ide o niekoľko mesiacov neplatenia výživného zo strany navrhovateľa na maloletého v plnej výške v sume 250 Eur mesačne, čo predstavuje približne 17 % mesačného príjmu navrhovateľa. Navrhovateľ na ňu podal trestné oznámenie za únos dieťaťa. Po návrate na Slovensko musela vypovedať a bola nútená vrátiť sa aj s maloletým do miesta obvyklého pobytu. Navrhovateľ kontroloval jej a synovu prítomnosť výjazdmi policajných hliadok. Toto je uvedené aj v zápisnici zo súdneho pojednávania Okresného súdu Michalovce 23P/153/2015. Konanie vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 23P/153/2015 o nahradenie súhlasu rodiča maloletého s vysťahovaním do Prahy nie je doposiaľ ukončené z obštrukčného marenia súdnych pojednávanií navrhovateľom. Dňa 17.3.2016 Okresný súd Michalovce vydal uznesenie pod sp. zn. 2P/24/2014 o dočasnom zverení maloletého do jej osobnej starostlivosti a stretávaní sa otca s maloletým za prítomnosti matky. To je dôvod, prečo nemohla byť v Prahe a plniť si pracovné povinnosti. Navrhovateľ na ňu podal trestné oznámenie aj v prípade, keď s maloletým odcestovala do Prahy z dôvodu absolvovania lekárskeho vyšetrenia dňa 7.7.2016 v Prahe, i keď o danej skutočnosti navrhovateľa písomne informovala. Navrhovateľ neustálymi telefonickými prenasledovaniami, ponižovaním a urážkami prostredníctvom SMS správ, emailovej komunikácie a nadávkami v synovej prítomnosti narúšal jej osobnú integritu, znemožňuje im plnohodnotne a kľudne so synom žiť a stratou zamestnania kvôli obštrukčnému konaniu navrhovateľa im bolo znemožnené dôstojne žiť. Táto celková situácia narúša psychickú rovnováhu, zdravý psychický vývin maloletého a spôsobuje zdravotné problémy neustálym psychickým deptaním. Dňa 21.10.2015 bolo vyšetrovateľom OKP-ORPZ Prešov pod ČVS:ORP-1080/1/VYS-PO-2015 začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týranie blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré bolo dňa 29.2.2016 postúpené na Obvodný úrad na prejednanie priestupkov a od tohto dňa sa vo veci ďalej nekonalo. Navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť voči nej ako manželke stanovenú v konaní 11C/33/2014 zo dňa 23.4.2014 nezačal plniť a neplnil ju ani v dobe čerpania materskej dovolenky a neplní ju do dnešného dňa. Navrhovateľ svojim účelovým konaním odporkyňu pripravil o zamestnanie a dostal do stavu núdze. Jej pracovný pomer skončil po čerpaní 5-mesačného neplatného voľna uplynutím určitej doby, na ktorú bol pracovný pomer uzatvorený a nemohol byť predĺžený kvôli prietahom súdnych pojednávanií a obštrukciám zo strany navrhovateľa. V súčasnosti je zaradená do evidencie záujemcov a uchádzačov na Úrade práce v Prahe 5 bez poberania podpory v nezamestnanosti. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že predložil dve pracovné ponuky adekvátne jej vzdelaniu a bydlisku na Slovensku, ide o ponuky s miestom výkonu práce v Bratislave a Košiciach pre terénneho geodéta a tieto ponuky nie sú adekvátne ani v bydlisku na Slovensku, ani pracovná pozícia nezodpovedá jej vyštudovanému zameraniu a praxi. S dlhoročnou praxou v Prahe v oblasti nakladania majetko-právneho vysporiadania nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu je pre ňu obtiažne nájsť takéto zamestnanie v Michalovciach a v okolí. Rodičovské práva navrhovateľa neboli v žiadnom prípade odopierané, neprišiel za ňou medzitým ani do Prahy, ani na základe jej výziev neprišiel maloletého podporiť do nemocnice v Prahe, nenavštevoval ho ani na Slovensku a behom návštev nebol ochotný dohodnúť sa na stretávaní so synom. Po viacnásobnej snahe z jej strany, zo strany štátnych orgánov nebol ochotný pristúpiť na mediáciu, ani iným spôsobom uzatvoriť dohodu. Tieto skutočnosti sú obsiahnuté vo vyšetrovacom spise ČVS:ORP-1080/1-VYS-PO-2015, ako aj v návratovom konaní vedenom na Okresnom súde v Brne. Navrhovateľ neustálymi podaniami na súdy, trestnými podaniami za únos pre niekoľkodňové opustenie republiky za účelom lekárskeho vyšetrenia syna, prenasledovaním, urážaním, ponižovaním jej osoby, negatívne narušuje jej osobný a rodinný život, duševnú rovnováhu a zasahuje do integrity jej osoby. Navrhovateľ svojim správaním spôsobuje obom zdravotné problémy a znemožňuje viesť kľudný a dôstojný život.

5. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Michalovce 2P/24/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8CoP/463/2015, rozsudkom Městského soudu v Brne 82Nc/2507/2015 v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Brne 20Co/622/2015, spisom 11C/33/2014 Okresného súdu Prešov, potvrdením úradu práce v Českej republike, krajskej pobočky pre hlavné mesto Praha o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, rozhodnutím Okresného úradu Michalovce sp. zn. OÚ-OVVS 2016/012505 o zastavení priestupkového konania, návrhom na nahradenie súhlasu rodiča s vysťahovaním maloletého dieťaťa spolu so zápisnicou z pojednávania vo veci 23P/153/2015 Okresného súdu Michalovce, uznesením Okresného súdu Michalovce 2P/24/2014, rozhodnutím Okresného úradu Michalovce OU-OVVS-2016/012505, potvrdením úradu práce Českej republiky o evidencii uchádzača o zamestnanie a zistil tento skutkový stav:

6. Navrhovateľ sa domáha zrušenia manželského výživného, ktoré mu určil Okresný súd v Prešove v konaní 11C/33/2014 v prospech odporkyne vo výške 150 Eur od 1.2.2015 a za obdobie od 1.2.2014 do 23.4.2014 vo výške 450 kde Eur bol zaviazaný uhradiť dlžné výživné spolu s bežným výživným v

splátkach po 50 Eur. Podľa jeho informácii je odporkyňa zamestnaná od 1.8.2015 v Prahe ako referentka verejnej správy Ředitelství silnic a dálnic ČR s príjmom 21.000,-- Kč. Odporkyňa nie je odkázaná na výživné odo dňa, kedy má vlastný príjem a túto skutočnosť mu zatajila, dozvedel sa to až zo súdneho konania dňa 5.11.2015. Výživné je aj v rozpore s dobrými mravmi, lebo odporkyňa podávala na neho trestné oznámenia o týraní blízkej osoby, krivo ho obvinila, čo bolo preukázané v priestupkovom konaní na Okresnom úrade v Michalovciach, ktorý zistil, že skutok sa nestal. Odporkyňa trvalo vycestovala do zahraničia s dieťaťom, úmyselne marí konanie o rozvod manželstva, neumožňuje navrhovateľovi vykonávanie rodičovských práv, o čom sú záznamy na úrade kurately. Rozvodové konanie sa vedie na Okresnom súde v Prešove, ďalej sa vedie súdne konanie o nahradenie vôle otca s vycestovaním dieťaťa na Okresnom súde v Michalovciach, kde už boli vypracované dva znalecké posudky, z ktorých vyplynulo, že znalci nedoporučujú vycestovanie dieťaťa do zahraničia. Ďalej sa vedie konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu do rozvodového konania na Okresnom súde v Michalovciach. Okresný súd v Michalovciach vydal aj neodkladné opatrenie a otcovi upravil styk s dieťaťom, toto rozhodnutie je z 27.2.2017. Napriek tomuto právoplatnému rozhodnutiu otcovi nie je umožnený styk s dieťaťom, o čom je vykonaný záznam na kriminálnej polícii v Michalovciach zo dňa 7.4.2017. Odporkyňa je schopná zabezpečiť si výživu sama aj na Slovensku v blízkom okolí svojho bydliska, ale ako vyšlo najavo, čaká na to, že prácu jej nájde navrhovateľ, očakáva jeho výlučnú iniciatívu, nie je ochotná robiť práce terénnej geodézie, na ktoré má kvalifikáciu. Navrhovateľ musí robiť, aby vedel zabezpečiť finančné zdroje pre syna, pre platenie hypotéky a ďalších nákladov. Pokiaľ odporkyňa vníma dieťa ako príťaž, navrhovateľ je ochotný ho ihneď prevziať do svojej starostlivosti. Zo strany odporkyne je mu znemožnené stykať sa so synom. Odporkyňa sa prezentuje ako jediná osoba, ktorá sa stará o syna, ale je tu aj právo navrhovateľa starať sa o dieťa, ktoré je mu upierané. Nechce byť víkendovým otcom, preto nie je ochotný realizovať styk v jej domácnosti v Prahe.

7. Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť, keď poukázala na to, že nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti. Naďalej je nezamestnaná, jej finančné pomery sa zhoršili, lebo nemá žiaden príjem. Je evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná. Osobne sa stará o syna a v tom je obmedzená pri hľadaní vhodnej práce. Styk navrhovateľa so synom bol predbežne upravený a nie je pravdou, že by mu v tom bránila. Životná úroveň manželov nie je rovnaká. Navrhovateľ má nadštandardné príjmy, čo vyplynulo aj z rozhodnutí Krajského súdu v Brne a Krajského súdu v Košiciach, pričom odporkyňa nemá žiaden príjem, jej náklady hradia rodičia. Navrhovateľ sám prispel k tomu, že odporkyňa prišla o prácu v Českej republike a nemôže si nájsť prácu vo svojom blízkom ani vzdialenejšom okolí. Od januára 2016 nepracuje kvôli tomu, že sa musela vrátiť aj s dieťaťom na Slovensko. Do 31.7.2016 čerpala neplatené voľno u svojho pôvodného zamestnávateľa. Následne bola skončená jej pracovná zmluva. Určené manželské výživné jej navrhovateľ nepláti, zaplatil ho len potom, keď podala trestné oznámenie. Od 1.8.2015 do januára 2016 pracovala v Prahe, kde aj vlastní byt a bývala tam spolu so synom. Mala tam príjem, ale o túto prácu prišla z dôvodu, že navrhovateľ vyvolal návratové konanie a Mestský súd v Brne rozhodol, že sa musí vrátiť s dieťaťom. V dôsledku toho prišla o prácu, je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná a nevie si nájsť prácu zodpovedajúcu jej kvalifikácii. Na Okresnom súde v Michalovciach sa vedie konanie o nahradenie súhlasu navrhovateľa s vycestovaním maloletého dieťaťa a rozvodové konanie bolo odročené z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania. Podávala trestné oznámenie pre podozrenie týrania blízkej a zverenej osoby. Toto bolo postúpené na priestupkové konanie. Nemá iný príjem a preto bez ohľadu na to, či s navrhovateľom spolu žijú, alebo nežijú, má právo na rovnakú životnú úroveň, pretože platí princíp solidarity a má právo byť zabezpečená navrhovateľom, keďže sa musela vzdať zamestnania za takých okolností, aby sa mohla vrátiť s dieťaťom na Slovensko a nemá inú možnosť zabezpečiť si svoje potreby. Navrhovateľ ju pripravil o prácu, vyhánal ju z domu, keď bola na materskej dovolenke, nechcel s ňou spoločne hospodáriť, vyčleňoval jej 150 Eur na domácnosť a teraz tvrdí, že je to výživné. Chce sa vrátiť do Prahy, kde má zázemie, pričom navrhovateľ jej účelovo znemožňuje už dva roky vycestovať, pritom vie, v ako prostredí a kde žila, lebo tam s ňou bol a žil 10 rokov. V rámci konania o úprave rodičovských práv navrhovateľovi navrhovala široký rozsah styku so synom, ak by boli v Prahe, tak by bola ochotná mu umožniť styk aj priamo v jej byte v čo najširšom rozsahu a zároveň aj pravidelne by prichádzala na Slovensko so synom, avšak navrhovateľ nebol k ničomu prístupný.

8. Rozsudkom Mestského súdu v Brne 82Nc/2507/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne 20Co/622/2015 bola odporkyňa uložená povinnosť navrátiť maloletého Jakuba Kaščáka do miesta jeho obvyklého bydliska v obci Pozdišovce v Slovenskej republike s podmienkou, že navrhovateľ uhradí odporkyňu čiastku 2.400 Eur určenú na výživu odporkyne po dobu 12 mesiacov od navrátenia maloletého

do miesta jeho obvyklého bydliska, keď súdy konštatovali, že maloletý žil spoločne s rodičmi v Prešove až do októbra 2013, kedy navrhovateľ a odporkyňa ukončili spolužitie a odporkyňa s maloletým sa odsťahovala do rodinného domu svojich rodičov v Pozdišovciach, kde žila so synom jeden a pol roka. Odporkyňa následne bez súhlasu a vedomia navrhovateľa premiestnila dieťa dňa 1.8.2015 do Prahy. Dňa 5.8.2015 o tom informovala navrhovateľa prostredníctvom emailovej správy. Následne si našla prácu od 1.8.2015 za hrubú mzdu 21.000,-- Kč. Býva s maloletým v Prahe v byte, ktorý vlastní. Maloletý navštevoval od 1.11.2015 súkromnú materskú škôlku. Odporkyňa tak premiestnila dieťa do Českej republiky z miesta jeho obvyklého pobytu bez toho, aby mala súhlas navrhovateľa a teda išlo o premiestnenie protiprávne. Dňa 24.6.2015 odporkyňa podala návrh na nahradenie súhlasu navrhovateľa s vycestovaním maloletého do zahraničia z dôvodu, že otec maloletého nesúhlasí s jeho vycestovaním do Prahy a dohoda medzi rodičmi nie je možná. Súd ďalej konštatoval, že vzhľadom na nepriaznivý vývoj vzťahov medzi navrhovateľom a odporkyňou, ktorý sa účastníci rozhodli riešiť podaním návrhu na rozvod manželstva a po zvážení, že navrhovateľ odporkyňu nehradí žiadne výživné a to dokonca ani to, ktoré mu bolo stanovené rozhodnutím súdu, je potrebné, aby navrhovateľ pred návratom maloletého uhradil odporkyňu čiastku, z ktorej by po prechodnú dobu mohla financovať náklady s jej pobytom na Slovensku a za adekvátnu považoval čiastku 200 Eur mesačne na dobu 12 mesiacov, ktorú možno považovať za dostatočnú pre riešenie otázok spojených s ďalším pobytom odporkyne v mieste bydliska maloletého. Tento rozsudok bol vydaný 19.1.2016.

9. Zo spisu 11C/33/2014 vo veci Ing. Erika C. proti Ing. Martin C. o určenie príspevku pre manžela súd uznesením zo dňa 23.4.2014 schválil medzi účastníkmi zmier, na základe ktorého sa v tomto konaní odporca Martin C. zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky Eriky C. výživné 150 Eur mesačne od 1.2.2015 a za obdobie od 1.2.2014 do 23.4.2014 vo výške 450 Eur uhradil tento dlh spolu s bežným výživným v splátkach po 50 Eur mesačne počnúc májom 2014. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.5.2014. Už v čase podávania tohto návrhu navrhovateľka uvádzala, že sa rozhodla odsťahovať k svojim rodičom do Pozdišoviec, ktorí jej finančne pomáhajú, lebo je na materskej dovolenke. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 220 Eur, ktorý jej však nepostačuje na výživu a poukazovala na to, že manželské spolužitie od začiatku je problémové pre agresivitu odporcu, ktorá sa vystupňovala tak, že na jar 2013 požiadala o pomoc centrum týraných žien, kde jej doporučili, aby opustila spoločnú domácnosť, ale vrátila sa v nádeji, že sa niečo zmení, k čomu však nedošlo.

10. Uznesením Okresného súdu Michalovce vo veci 2P/24/2014 zo dňa 17.3.2016 bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým dočasne bol maloletý Jakub C. zverený do osobnej starostlivosti matke Erike C., otcovi bola upravená vyživovacia povinnosť v sume 150 Eur a zároveň mu bol upravený styk s maloletým synom B.. Toto predbežné opatrenie má trvať do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej pod značkou 2P/24/2014. Súd zistil, že konanie 2P/24/2014 nie je doposiaľ právoplatne ukončené.

11. Z potvrdenia úradu práce Českej republiky, krajskej pobočky pre hlavné mesto Praha zo dňa 3.8.2016 mal súd preukázané, že odporkyňa Ing. Erika C. je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 3.8.2016.

12. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8CoP/463/2015 zo dňa 29.4.2016 bol potvrdený rozsudok vo veci 2P/24/2016 z 1.7.2015, ktorým bol maloletý B. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi určená vyživovacia povinnosť 250 Eur mesačne od 1.1.2014 do budúca a zaplatiť aj dlžné výživné 1.800 Eur za obdobie od 1.1.2014 do júna 2015 v splátkach po 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným. Zároveň bol upravený styk aj otca so synom. Odvolací súd konštatoval, že konanie o udelenie súhlasu na vystaňovanie maloletého nebolo ešte právoplatne skončené, preto je matka maloletého povinná rešpektovať nariadenú úpravu styku otca s maloletým s tým, že je povinná dieťa odovzdať v určenom čase v mieste bydliska v Slovenskej republike a nariadený rozsah úpravy styku má len dočasný charakter do času, kým sa vzťah otca s maloletým nezlepší a neprehĺbi. Takáto úprava styku je v najlepšíom záujme maloletého.

13. Súd sa ďalej oboznámil so žiadosťami a odpoveďami od zamestnávateľov, kde sa odporkyňa uchádzala o zamestnanie v období od decembra 2016 do apríla 2017, odkiaľ dostala negatívne odpovede.

14. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

15. Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Podľa § 76 od 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

19. Podľa § 76 ods. 2 Zákona o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

20. Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine, v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

21. Podľa § 76 ods. 4 Zákona o rodine, plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

22. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na jeho existenciu a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Súd mal preukázať, že účastníci sú naďalej v platnom manželstve, aj keď prebieha rozvodové konanie, v ktorom zatiaľ súd právoplatne nerozhodol. Ďalej súd zistil, že účastníci konania nežijú spolu, v roku 2014 odporkyňa opustila navrhovateľa z dôvodov nezhôd, problémového spolužitia a iniciovala podnet na začatie trestného vyšetřovania vo veci týrania blízkej osoby, ktorej sa mal navrhovateľ dopúšťať na nej. Z oznámenie ORPZ Prešov vyplýva, že spisový materiál ČVS: ORP-54-SE-PO/2016 bol zaslaný s návrhom na podanie obžaloby na Okresnú prokuratúru v Prešove a dňa 16.11.2016 bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry v Prešove podaná na súd obžaloba pod číslom 2Pv/113/2016/7707-21.

23. Rozsudkom Mestského súdu v Brne v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne 82Nc/2507/2015 a 20Co/622/2015 bolo rozhodnuté o návrate maloletého dieťaťa účastníkov konania do miesta jeho obvyklého bydliska v mieste Pozdišovce v Slovenskej republike s tým, že tento návrat maloletého bol podmienený splnením záruky zo strany navrhovateľa uhradiť odporkyni čiastku 2.400 Eur určenú na výživu odporkyne po dobu 12 mesiacov odo dňa navrátenia maloletého do miesta jeho obvyklého bydliska. Zároveň v tom istom období 29.4.2016 Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok Okresného súdu v Michalovciach z 1.7.2015 vo veci 2P/24/2014, ktorým bolo rozhodované o výchove a výžive a úprave styku otca s maloletým Jakubom C. tak, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť 250 Eur od 1.1.2014 do budúca s povinnosťou zaplatiť dlžné výživné 1.800 Eur za obdobie od januára 2014 do júna 2015 a zároveň bol upravený otcovi styk s maloletým synom. Na Okresnom súde v Michalovciach pod sp. zn. 23P/153/2015 sa vedie konanie o nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého do Českej republiky, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Odporkyňa od 1.8.2015 pracovala na Ředitelství silnic a dálnic ČR v Prahe do augusta 2016 s tým, že od marca 2016 do júla 2016 čerpala so súhlasom zamestnávateľa neplatené voľno. Následne bol s ňou ukončený pracovný pomer z dôvodu, že odporkyňa sa na základe rozhodnutia Okresného súdu v Brne musela vrátiť do miesta obvyklého pobytu dieťaťa, t.j. na Slovensko do Pozdišoviec. Odporkyňa v súčasnej dobe je bez príjmu. Manželské výživné na základe schváleného zmiernu navrhovateľ neplatil od doby, kedy sa dozvedel, že odporkyňa je zamestnaná v Prahe. Odporkyňa

predložila listinné dôkazy o tom, že sa uchádzala o zamestnania u viacerých zamestnávateľov, avšak pracovné miesto nezískala a to za obdobie od decembra 2016 do apríla 2017.

24. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázané, že by tu boli dôvody na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni. Odporkyňa je v súčasnej dobe úplne bez príjmu. Po návrate z Českej republiky spolu so synom žije u svojich rodičov v Pozdišovciach, ktorí jej zabezpečujú bývanie a stravu a nevyhnutné potreby. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by došlo zo strany odporkyne k takému správaniu, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odporkyňa má v osobnej starostlivosti maloletého syna, o ktorého sa v plnom rozsahu stará. Je evidovaná ako nezamestnaná, sama si iniciatívne hľadala pracovnú pozíciu, v tomto smere však nebola úspešná. Takisto nebolo preukázané, že by sa odporkyňa vzdala výhodného zamestnania a úvahy navrhovateľa o tom, že by mala podnikáť tak ako on, nie sú na mieste, lebo odporkyňa nemá kvalifikáciu v oblasti terénnej geodézie a musí svoje pracovné možnosti prispôbiť potrebám dieťaťa. Takéto podnikanie si vyžaduje aj vstupný kapitál, ktorým odporkyňa nedisponuje.

25. Súd konštatuje, že manželské spolužitie účastníkov prechádza hlbokou krízou. Od roku 2014 účastníci nežijú spolu. V súčasnej dobe prebieha rozvodové konanie. Manželské výživné, ktoré bolo určené v konaní 11C/33/2014 vo forme zmiernu, navrhovateľ prestal plniť, resp. toto výživné neplatil od začiatku, ako to uvádzala odporkyňa, lebo 150 Eur, ktoré platil, bolo výživné na syna, ktoré mal určené vo výške 250 Eur spolu so zameškaným výživným, ktoré však riadne neuhrádzal.

26. Súd má za to, že naďalej trvajú dôvody pre plnenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni, keďže sú naďalej v manželskom vzťahu. Odporkyňa je bez príjmov z dôvodu návratového konania, ktoré vyvolal navrhovateľ a musela sa vrátiť so synom z Českej republiky do Pozdišoviec a zároveň na Okresnom súde v Michalovciach prebieha konanie o nahradenie súhlasu navrhovateľa s vycestovaním maloletého syna do Českej republiky, ktoré doposiaľ nie je skončené. Súd má za to, že nedošlo k takej zmene pomerov na strane odporkyne, ktoré by zdôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa v platnom manželstve s odporkyňou je prioritná, pričom navrhovateľ si ani túto vyživovaciu povinnosť neplní a ako vyplynulo z dokazovania, náklady navrhovateľky, ktorá nemá žiaden príjem jej hradia rodičia. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd tento návrh zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd nezistil také okolnosti podľa § 55 C.m.p., ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania jednej procesnej strane, preto vyslovil, že ani jeden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.